

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
 Direcția Generală a Finanțelor
 Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
 Tel : +0232 213332
 Fax :+0232 219899
 e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc _____ / _____ 2011
 privind soluționarea contestației formulate de

S.C. X S.A. Iași

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub
 nr. .... /21.04.2011

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții cu adresa nr. .... /05.05.2011, înregistrată la instituția noastră sub nr. .... din 05.05.2011, cu privire la contestația formulată de **X S.A.** cu sediul în Municipiul Iași, Str. ..., nr. ..., camera ..., județul Iași, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Iași sub nr. ...., cod unic de înregistrare fiscală: RO .....

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .... /24.03.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .... /24.03.2011 și parțial împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. .... /24.03.2011.

Suma contestată este în valoare totală de **S lei** și reprezintă taxa pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către domnul Y, în calitate de administrator al societății, și poartă amprenta în original a ștampilei societății contestatoare.

Contestația este însoțită de Referatul cu propuneri de soluționare nr. .... /05.05.2011, semnat de conducătorul organelor care au încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală Iași din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea în totalitate a contestației formulate de **S.C. X S.A. Iași**, ca fiind fără temei legal.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal a fost comunicat petentei sub semnătură de primire și aplicarea ștampilei în data de 28.03.2011, iar contestația a fost depusă în data de 21.04.2011, la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, unde a fost

înregistrată sub nr. .... și transmisă ulterior la Activitatea de Inspecție Fiscală Iași, unde a fost înregistrată sub nr. .... /28.04.2011.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin.(1) și art. 209 alin.(1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. X S.A. Iași, prin reprezentantul său legal, domnul Y, contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ... din 24.03.2011 întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .... din 24.03.2011 de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Județene Iași, referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

În susținerea contestației petenta motivează următoarele:

Suma de S lei pentru care organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere societății reprezintă diferență de taxă pe valoarea adăugată rezultată ca urmare a regularizării TVA la factura de avans pentru achiziționarea unui echipament tehnologic în leasing financiar.

În luna iunie 2010 societatea a dedus TVA în sumă de S lei de pe factura nr. .... /07.06.2010 emisă de către S.C. X1 S.A. București, în valoare totală de S lei, reprezentând avans contractual, taxe de administrare și taxe logistice. În luna iulie 2010 societatea a primit de la societatea de leasing factura nr. .... /28.07.2010 prin care a ștornat avansul facturat în luna iunie 2010 cu -S lei baza de impozitare și -S lei TVA aferentă (cota de 19%) și a emis o nouă factură, respectiv factura nr. .... /28.07.2010 în valoare de S lei baza de impozitare și S lei TVA aferentă (cota de 24%).

Societatea contestatoare consideră că eronat organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru suma de S lei reprezentând diferență de TVA de la cota de 19% la cota de 24% facturată de societatea de leasing, deoarece:

- Potrivit art. 140, alin. (3) și (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cota de TVA aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134², alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 134², alin. (2);

- Potrivit art. 134², alin. (1) exigibilitatea taxei intervine la data când are loc faptul generator, adică la data livrării bunurilor sau la data

prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în acest articol. Alin. (2), lit. b) al aceluiași articol stabilește că, prin excepție, exigibilitatea taxei intervine la data la care se încasează avansul pentru plăți în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator.

În cazul operațiunilor de leasing faptul generator intervine la data specificată în contract pentru efectuarea plății, cota de TVA aplicabilă fiind cea în vigoare la această dată. Societatea menționează că în situația ei, așa cum este precizat în contractul de leasing, acesta se consideră început după plata avansului, iar conform Anexei B – Scadențar la contractul de leasing financiar, pentru avans nu a fost stabilită o dată a plății, așa cum au fost stabilite pentru ratele de leasing. De asemenea, petenta precizează că bunul a fost livrat după data de 1 iulie 2010, conform actelor anexate la dosar.

- În concluzie, **S.C. X S.A. Iași** consideră că în speță trebuie aplicate prevederile art. 140, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, coroborate cu prevederile pct. 23¹ din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, conform cărora în cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri pentru cazurile prevăzute la art. 134², alin. (2), deoarece în contractul de leasing încheiat nu este stabilită o dată certă a plății avansului și livrarea bunului s-a făcut în luna iulie 2010.

Ca urmare, societatea contestatoare solicită reconsiderarea dreptului de deducere pentru suma de S lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .../24.03.2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .../24.03.2011.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Iași au efectuat la **S.C. X S.A. Iași** inspecția fiscală parțială încheind Raportul de inspecție fiscală nr. ..../24.03.2011, care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ..../24.03.2011, prin care au consemnat următoarele:

- Perioada supusă inspecției fiscale a fost 01.03.2010 - 31.01.2011 - verificare taxa pe valoarea adăugată, ca urmare a depunerii decontului de TVA cu opțiune de rambursare aferent lunii ianuarie 2011, înregistrat la unitatea fiscală sub nr. .../21.02.2011, cu suma de S lei;
- Obiectul principal de activitate declarat al societății contestatoare este: cod CAEN 4120 "*Lucrări de construcții a clădirilor rezidențiale și nerezidențiale*".

Organele de inspecție fiscală fac următoarele precizări:

Diferența de taxă pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă facturii de avans nr. .../28.07.2010 emisă de S.C. X1 S.A. a fost dedusă în mod nejustificat de societatea contestatoare deoarece:

- în luna iunie 2010 societatea comercială **X S.A. Iași** a dedus TVA în sumă de S lei de pe factura nr. ..../07.06.2010 emisă de societatea de leasing X1 S.A. București, reprezentând avans și alte taxe pentru achiziționarea unui utilaj, această factură fiind achitată în totalitate în luna iunie 2010, conform extraselor de cont înregistrate în evidența societății;

- în luna iulie 2010 societatea petentă a ștornat operațiunea inițială, pe baza facturii nr. ..../28.07.2010 emisă de S.C. X1 S.A. București, cu TVA aferentă în sumă de -S lei (19%), și a înregistrat o altă factură pentru avans, respectiv factura nr. ..../28.07.2010, cu TVA aferentă în sumă de S lei (24%).

Organele de inspecție fiscală au considerat că nu au fost respectate prevederile art. 134², alin. (2), lit. b) și alin. (3), coroborate cu cele ale art. 140, alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și cu prevederile punctului 16 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. Potrivit prevederilor legale menționate organele de inspecție fiscală au stabilit că exigibilitatea taxei intervine la data la care s-a încasat avansul, în luna iunie 2010, când cota de TVA în vigoare era de 19%, și nu se justifică refacturarea avansului în luna iulie 2010, când s-a modificat cota de TVA la 24%.

Ca urmare, în urma raportului de inspecție fiscală efectuat, s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ..../24.03.2011, prin care din totalul sumei de S lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare, organele de inspecție fiscală au acordat drept de rambursare pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și au respins la rambursare suma de S lei, din care face parte și suma contestată de S lei.

În concluzie, acestea propun respingerea contestației ca fiind fără temei legal și menținerea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. ..../24.03.2011.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei reprezentând diferență de cotă de TVA de la 19% la 24% aplicată avansului aferent unui contract de leasing, cauza supusă soluționării constă în a ne pronunța dacă legal organele de inspecție fiscală nu au

acordat drept de deducere, în condițiile în care avansul a fost achitat integral în luna iunie 2010, înainte de modificarea cotei de TVA

În fapt, **S.C. X S.A. Iași** a încheiat în luna mai 2010 Contractul de leasing financiar nr. ..../04.05.2010 cu societatea de leasing X1 S.A. București, pentru achiziționarea unui echipament tehnologic în valoare de S euro, valoarea finanțată de societatea de leasing fiind de S euro iar diferența de S euro reprezentând avansul pe care societatea trebuia să-l plătească înainte de livrarea bunului.

În luna iunie 2010 societatea de leasing X1 S.A. București a emis factura nr. ..../07.06.2010 în valoare totală de S lei, reprezentând avans, comision și servicii înmatriculare, conform contractului încheiat cu **S.C. X S.A. Iași**, factură în baza căreia societatea petentă a dedus TVA în sumă totală de S lei, din care aferentă avansului S lei (cota de 19%).

În luna iulie 2010, ca urmare a modificărilor legislative, societatea comercială X1 S.A. București a emis pentru societatea petentă factura nr. ..../28.07.2010 prin care a ștornat avansul facturat în luna iunie 2010, cu baza impozabilă -S lei și TVA aferentă -S lei (cota de 19%) și concomitent a emis o nouă factură pentru avans nr. ..../28.07.2010, cu baza impozabilă S lei și TVA aferentă S lei (cota de 24%), în baza acestor facturi societatea contestatoare a dedus suplimentar TVA în cuantum de S lei (reprezentând diferența de cotă de TVA de la 19% la 24% aplicată avansului).

Factura emisă pentru avans în luna iunie 2010 de societatea de leasing a fost achitată integral în perioada 18-29 iunie 2010, conform extraselor de cont existente în evidența societății, fapt ce a condus organele de inspecție fiscală la concluzia că în speță trebuie aplicate prevederile art. 134², alin. (2), lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora exigibilitatea taxei intervine la data la care se încasează avansul, atunci când plățile sunt efectuate înainte de data la care intervine faptul generator, cota de TVA în vigoare la acel moment fiind 19%.

Societatea contestatoare argumentează că organele de control au stabilit în mod eronat să nu acorde drept de deducere pentru diferența de TVA în sumă de S lei, rezultată ca diferență prin refacturarea avansului cu o altă cotă de TVA ca urmare a modificărilor legislative intervenite de la 1 iulie 2010 (prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58 din 26 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial nr. 431 din 28 iunie 2010 s-a modificat cota de TVA de la 19% la 24%) deoarece:

- în situația dată, în cazul schimbării cotei trebuia să se procedeze la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, bunul ce face obiectul contractului de leasing fiind

livrat după data de 1 iulie 2010, conform actelor anexate în copie la dosarul cauzei (CMR, facturi de transport, proces verbal de autorecepție);

- în cazul operațiunilor de leasing faptul generator intervine la data specificată în contract pentru efectuarea plății, cota de TVA aplicabilă fiind cea în vigoare la această dată, dar în situația dată contractul de leasing încheiat nu precizează expres o dată scadentă a plății pentru avans.

În drept, cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 134, alin. (4), (5) și (6), ale art. 134¹, alin. (1), (6) și (9) și ale art. 134², alin. (1), alin. (2), lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

„ Art. 134 - Faptul generator și exigibilitatea – definiții

[...](4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei.

(5) În cazul schimbării regimului de impozitare se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, și la art. 134² alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru micile întreprinderi prevăzute la art. 152, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (4) și (5), în cazul modificărilor de cote se aplică prevederile art. 140 alin. (3) și (4), iar pentru operațiunile prevăzute la art. 160 regimul aplicabil este cel de la data la care intervine exigibilitatea taxei.[...]

Art. 134¹ - Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.[...]

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția

contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.[...]

(9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesiune și arendare de bunuri, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății.[...]

Art. 134² - Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac excepție de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;”

Având în vedere prevederile legale sus menționate, se reține că regimul de impozitare aplicabil pentru toate operațiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei. Prin excepție, exigibilitatea taxei intervine la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator.

În speță, reținem că la punctul **5.1 Avansul, taxa de administrare și taxa logistică** din „**Condițiile generale de leasing financiar**” (CG) care fac parte integrantă din **Contractul de Leasing Financiar** (CLF) nr. 1706/04.05.2010 este stipulat: „*La momentul semnării CLF, Finanțatorul emite către Utilizator factura pentru plata avansului contractual, a taxei de administrare și a taxei logistică, așa cum au fost prevăzute în CLF, pe care Utilizatorul este obligat să le achite....Dacă părțile contractante consimt la plata avansului în două tranșe, atunci Utilizatorul va achita prima tranșă (care nu poate avea o valoare mai mică decât avansul solicitat de Furnizor) conform prevederilor din prezentele CG (CLF intră în vigoare la data creditării contului Finanțatorului), urmând ca tranșa a doua să fie achitată cu 5 zile înainte de data anunțată de Furnizor pentru livrarea OL*”. Factura de avans nr. .... a fost emisă de societatea de leasing în data de 07.06.2010, cu termenul de plată stabilit în data de 14.06.2010 (așa cum se menționează pe document), aceasta procedând

În conformitate cu prevederile contractuale, întrucât bunul s-a livrat societății comerciale **X S.A. Iași** la data de 05.07.2010 și plata avansului trebuia efectuată integral până la sfârșitul lunii iunie 2010. Concluzionăm că, în speță, nu putem reține motivația societății contestatoare precum că pentru avans nu s-a stabilit prin contract o dată scadentă a plății, deoarece reiese că acesta trebuia achitat până la finele lunii iunie 2010, așa cum s-a și întâmplat în realitate.

Se mai reține faptul că în cazul operațiunilor de leasing serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății, faptul generator al TVA neintervenind la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor. Mai mult, prevederile legale menționate precizează, ca o excepție, că în cazul contractelor de leasing data livrării bunurilor nu poate fi considerată data la care bunul este predat beneficiarului, ca în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau al oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente.

În concluzie, motivația petentei precum că faptul generator al taxei pe valoarea adăugată a intervenit la data livrării către utilizator a bunului ce face obiectul contractului de leasing, adică în luna iulie 2010, când cota de TVA în vigoare era de 24%, nu poate fi luată în considerare.

De asemenea, sunt incidente în cauză prevederile art. 140, alin. (1), (3) și (4) din același act normativ, care precizează:

„Art. 140 - Cotele

(1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse. [...]

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilității taxei.

(4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2). [...]

coroborate cu prevederile pct. 16¹, alin. (1) și ale pct. 23¹, alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„16¹. (1) Prevederile art. 134² alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situația în care facturile totale ori parțiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă și includ și situația în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.[...]

23¹. (1) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri nu se fac regularizări în situația modificării cotelor de TVA, în sensul aplicării cotei de TVA de la data faptului generator de taxă, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(2) Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii, inclusiv în cazul în care beneficiarul are obligația plății taxei potrivit art. 160 sau art. 150 alin. (2), (3), (5) și (6) din Codul fiscal, în situația modificărilor de cote se aplică regularizările prevăzute la art. 140 alin. (4) din Codul fiscal.[...]

Exemplul nr. 3: O societate de leasing are încheiate cu utilizatori contracte de leasing financiar pentru autovehicule, în care se precizează un scadențar pentru efectuarea plății ratelor de leasing. Pentru rata de leasing având data scadență pentru efectuarea plății în luna iunie 2010 se va aplica cota de TVA de 19%. Pentru rata de leasing având data scadență pentru efectuarea plății în luna iulie 2010 se va aplica cota de TVA de 24%. Dacă societatea de leasing emite factura pentru o rată de leasing în avans față de data scadență pentru efectuarea plății prevăzută în contract, aceasta se va considera o factură de avans. Prin urmare, se va efectua regularizarea facturii de avans, potrivit prevederilor art. 140 alin. (4) din Codul fiscal.”

Față de prevederile legale menționate mai sus, organul de soluționare competent reține faptul că taxa pe valoarea adăugată, în sumă de S lei, aferentă facturii de avans emisă de societatea de leasing în data de 07.06.2010, este exigibilă în luna iunie 2010, la momentul facturării și încasării avansului, cota de TVA în vigoare la acel moment fiind de 19%, și că organele de inspecție fiscală au stabilit în mod corect că nu a fost justificată ștornarea acestui avans și refacturarea lui în luna iulie 2010, cu cota modificată de TVA de 24%.

Din **Exemplul nr. 3** reiese că doar în situația când societatea de leasing emitea o factură pentru o rată de leasing, în avans față de data scadență pentru efectuarea plății prevăzută în contract, aceasta ar fi fost considerată o factură de avans ce trebuia regularizată, aplicându-se prevederile art. 140 alin. (4) din Codul fiscal.

În cauză sunt incidente și prevederile art. 158, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care menționează:

„Art. 158 - Responsabilitatea plătitorilor și a organelor fiscale

(1) Orice persoană obligată la plata taxei poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a taxei către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a decontului și declarațiilor prevăzute la art. 156²-156⁴, la organul

fiscal competent, conform prezentului titlu și legislației vamale în vigoare.[...]”

Prin urmare, coroborând prevederile legale menționate, organul de soluționare competent reține că era responsabilitatea societății petente să verifice dacă societatea de leasing X1 S.A. București a emis corect în luna iulie 2010 factura de avans nr...../28.07.2010, cu baza impozabilă S lei și TVA aferentă S lei (cota de 24%), și să refuze primirea și implicit înregistrarea acesteia în contabilitate.

Din analiza documentelor existente la dosar, se reține că legal organele de inspecție fiscală nu au acordat contestatoarei dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, rezultată ca diferență de TVA prin refacturarea de către societatea de leasing a avansului contractual cu cota de 24%, față de 19%, motiv pentru care urmează a se respinge contestația ca neîntemeiată, pentru acest capăt de cerere.

Menționăm că pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar prin Decizia de impunere nr. .... din 24.03.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, în sumă totală de S lei, din care contestată S lei, organele de inspecție fiscală au calculat obligații fiscale accesorii în sumă de S leu pentru perioada verificată, respectiv 01.03.2010 - 31.01.2011, pe care societatea nu le contestă.

Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ..../24.03.2011, Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul aceleiași instituții, prin adresa nr. ..../25.05.2011, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. ..../27.05.2011, a comunicat organului de soluționare că a emis Decizia nr. ..../24.05.2011 privind soluționarea contestației formulate de **S.C. X S.A. Iași**.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și, în baza Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2945/2010, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași

DECIDE :

Art. 1 Respingerea, ca neîntemeiată, a contestației formulate de **S.C. X S.A. Iași**, pentru suma totală de **S lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală Iași din cadrul

Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

**ȘEF BIROU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

ȘEF SERVICIU JURIDIC,

Intocmit,